

**МОТИВИ към Присъда № 40 от 02.11.2022 г. по НОХД № 189/2022г.
по описа на РАЙОНЕН СЪД Р.**

Районна прокуратура С.З., ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ Р. е повдигнала обвинение срещу подсъдимия И.Г.И роден на XXXX г. в град Р., живущ в гр. Р., обл. С.З., кв. „К” № 22, с начално образование, ученик в 10 клас в ПГ „Св. Иван Рилски“, град Р., неженен, неосъждан, ЕГН *****, за това, че през периода 24.07.2021 година - 31.03.2022 година в град Р., в условията на продължавано престъпление, многократно се съвкупил с ненавършилата 14-годишна възраст П.Т.П като извършеното не съставлява престъпление по чл.152 от НК, като макар и непълнолетен е могъл да разбира свойството и значението на деянието, и да ръководи постъпките си – престъпление по чл.151, ал.1, във вр.чл.26, ал.1, във вр.чл.63, ал.1, т.3 НК.

Със същият обвинителен акт е повдигнала и обвинение срещу подсъдимата Г.И.М - родена на XXXX г. в гр. Н.З, живуща в гр. Р., обл. С.З., кв. „К” № 22, българска гражданка, необразована (неграмотна), неомъжена, безработна, неосъждана, ЕГН: ***** за това, че през месец декември 2021г. в град Р. е улеснила непълнолетния И.Г.И и ненавършилата 14-годишна възраст П.Т.П да заживеят съпругески без да са сключили брак, като им предоставила помещение в жилището си – престъпление по чл.191, ал.3, във вр.ал.2 НК

Производството по делото е проведено по реда на съкратеното съдебно следствие по Глава XXVII от НПК, при условията на чл.371, т.2 от НПК, като съдът е обявил, че при постановяване на присъдата си ще се ползва от самопризнанието на подсъдимите И и М., без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Пострадалата П.Т.П със съгласието на своята майка Т.П.С не е конституирана като частен обвинител и граждански ищец.

В съдебно заседание представителят на прокуратурата поддържа обвинението със същата правна квалификация на деянието. Заема становище, че събраните по делото доказателства по несъмнен и категоричен начин установяват описаната в обвинителния акт фактическа обстановка и водят до извод, че именно подсъдимите са автори на възведените спрямо тях обвинения. По отношение на реализиране на наказателната отговорност предлага на подсъдимия И да бъде признат за виновен в извършеното от него престъпление и да му бъде наложено наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода, като на осн. чл.58а от НК да се намали с една трета и да му се наложи наказание от една година, което да бъде отложено с изпитателен срок от три години на осн. чл.69 от НК. По отношение на реализиране на наказателната отговорност предлага на подсъдимата М. да бъде призната за виновна в извършеното от нея престъпление и да ѝ бъде

наложено наказание от две години лишаване от свобода, като на осн. чл.58а от НК да се намали с една трета и да ѝ се наложи наказание от една година и шест месеца което да бъде отложено с изпитателен срок от три години на осн. чл.66 от НК

Защитникът на подсъдимите - адв. Д, пледира при индивидуализиране на наказанието да бъдат отчетени изтъкнатите от него смекчаващи отговорността на подзащитните му обстоятелства. Моли за налагане на ниско наказание предвид изключително многобройни смекчаващи вината обстоятелства.

Подсъдимият И.Г.И в съдебно заседание признава вината си и съжالياва за стореното. Декларира, че желае делото да приключи чрез провеждане на предварително изслушване по реда на Глава XXVII от НПК, при условията на чл.371, т.2 от НПК, както и че не оспорва фактическата обстановка, посочена в обвинителния акт и се съгласи да не се събират доказателства за изложените в обвинителния акт факти и обстоятелства. В хода на съдебните прения изцяло поддържа защитника си, а при дадената му последна дума моли за налагане на минимално наказание.

Подсъдимата Г.И.М в съдебно заседание също признава вината си и съжالياва за стореното. Декларира, че желае делото да приключи чрез провеждане на предварително изслушване по реда на Глава XXVII от НПК, при условията на чл.371, т.2 от НПК, както и че не оспорва фактическата обстановка, посочена в обвинителния акт и се съгласи да не се събират доказателства за изложените в обвинителния акт факти и обстоятелства. В хода на съдебните прения изцяло поддържа защитника си, а при дадената му последна дума моли за налагане на минимално наказание.

Съдът, въз основа за събраните и приложени по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Подсъдимия И.Г.И роден на XXXX г. в град Р., живущ в гр. Р., обл. С.З., кв. „К” № 22, с начално образование, ученик в 10 клас в ПГ „Св. Иван Рилски“, град Р., неженен, неосъждан, ЕГН *****.

Подсъдимата Г.И.М - родена на XXXX г. в гр.Н.З, живуща в гр. Р., обл. С.З., кв. „К” № 22, българска гражданка, необразована (неграмотна), неомъжена, безработна, неосъждана, ЕГН: *****.

Обвиняемите И.Г.И роден на XXXX година и Г.И.М живеят в гр. Р.. Подсъдимата М. е майка на подсъдимия И.

Свидетелката П.Т.П родена на 31.03.2008 година живее в град Р.. Свидетелката Т.П.С е майка на малолетната свидетелката П..

Подсъдимият И и непълнолетната свидетелка П. живеят в един и същи квартал и се познават от ранна детска възраст.

На 23.07.2021 година в град Р. бил отпразнуван годеж между

непълнолетният подсъдимият И и малолетната тогава свидетелка П.. След отпразнувания годеж подсъдимият И започнал да осъществява съвкупление с ненавършилата четиринадесет годишна възраст свидетелката П.Т.П.

През месец декември 2021 година в резултат на съвкупленията с подсъдимия И малолетната свидетелка П. забременяла. През месец декември 2021 година малолетната свидетелка П. заживяла с подсъдимия И в дома на подсъдимата М. в град Р., кв. „К” № 22.

Подсъдимата М. улеснила непълнолетният си син – подсъдимия И и ненавършилата четиринадесет годишна възраст свидетелка П. да заживеят съпругески, без да са сключили брак като им предоставила самостоятелно помещение в жилището си.

В жилището на майка си – подсъдимата М., подсъдимия И продължил да осъществява съвкупление с малолетната свидетелка П..

Описаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото гласни доказателства – изцяло от показанията на свидетелите Т.П.С, П.Т.П И.Г.И и М.Д.Д депозирани в хода на досъдебното производство, надлежно приобщени към доказателствата по делото. Показанията на цитираните свидетели, съдът намира за обективни, логични, последователни, вътрешно непротиворечиви, незаинтересовани, в съответствие помежду си и с писмените доказателства по делото, подкрепящи направеното от подсъдимите самопризнания. Противоречие относно релевантните факти от предмета на доказване в събраните гласни доказателства – свидетелски показания, не се наблюдава, като всеки от разпитаните свидетели описва застъпените в настоящите мотиви фактически обстоятелства по делото, в зависимост от това на каква част от протеклите събития е станал непосредствен очевидец.

Описаната по-горе фактическа обстановка се установява по несъмнен и категоричен начин, и от приложените по делото писмени доказателства, събрани в хода на досъдебното и съдебното производство, и прочетени на основание чл.283 от НПК.

На база на събраните доказателства, при така установената фактическа обстановка съдът намира, че подсъдимите: И.Г.И ЕГН ***** е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл.151, ал.1, във вр.чл.26, ал.1, във вр.чл.63, ал.1, т.3 НК, тъй като че през периода 24.07.2021 година - 31.03.2022 година в град Р., в условията на продължавано престъпление, многократно се съвкупил с ненавършилата 14-годишна възраст П.Т.П като извършеното не съставлява престъпление по чл.152 от НК, като макар и непълнолетен е могъл да разбира свойството и значението на деянието, и да ръководи постъпките си и Г.И.М, ЕГН: ***** е осъществила от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл.191, ал.3, във вр.ал.2 НК, тъй като през месец декември 2021г. в град Р. е улеснила непълнолетния

И.Г.И и ненавършилата 14-годишна възраст П.Т.П да живеят съпружески без да са сключили брак, като им предоставила помещение в жилището си.

От обективна страна съдът счита, че действията на подсъдимите И.Г.И и Г.И.М са съставомерни за осъществено от тях изпълнително деяние на престъпленията по чл.151, ал.1, във вр.чл.26, ал.1, във вр.чл.63, ал.1, т.3 НК и по чл. чл.191, ал.3, във вр.ал.2 НК.

От субективна страна подсъдимите са осъществили престъплението при пряк умисъл като форма на вината. Тази форма изхожда от установените факти по делото. Същите са съзнавали обществено опасните последици и са търсили настъпването на техния резултат. Подсъдимите са били съгласни с общественоопасният характер на поведението им и са целяли настъпването на тези общественоопасни последици. Налице е проявление на съставомерни признаци за осъществено от тях деяние от субективна страна.

От правна страна:

При безспорно установената фактическа обстановка, която се потвърждава от събраните по делото доказателства, съдът приема следното:

Подсъдимият И.Г.И от обективна и субективна страна е осъществил състава на престъпление по [чл. 151, ал. 1 във вр. с чл.26, ал.1, вр. с чл.63, ал.1, т.3 НК](#), тъй като през периода 24.07.2021 година - 31.03.2022 година в град Р., в условията на продължавано престъпление, многократно се съвкупил с ненавършилата 14-годишна възраст П.Т.П като извършеното не съставлява престъпление по чл.152 от НК, като макар и непълнолетен е могъл да разбира свойството и значението на деянието, и да ръководи постъпките си.

Подсъдимата Г.И.М от обективна и субективна страна е осъществил състава на престъпление по чл.191, ал.3, във вр.ал.2 НК, тъй като през месец декември 2021г. в град Р. е улеснила непълнолетния И.Г.И и ненавършилата 14-годишна възраст П.Т.П да живеят съпружески без да са сключили брак, като им предоставила помещение в жилището си

Съгласно чл.1 от Конвенцията за правата на детето, „дете“ е всяко човешко същество на възраст под 18 години, освен ако съгласно закона, приложим за детето, пълнолетието настъпва по – рано.

От своя страна, чл.18 т.1 б.а от Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на децата от сексуална експлоатация и сексуално насилие определя сексуалното насилие като извършване на сексуални действия с дете, което в съответствие с приложимите разпоредби на вътрешното законодателство не е достигнало законната възраст, за да има сексуален живот, като въвежда задължение за всяка държава, която е страна по Конвенцията, да приеме законодателни или други мерки, необходими за криминализирането на сексуалното насилие.

В чл. 191 НК е уреден съставът на престъплението „заживяване

съпругески с лице от женски пол”. Законният текст урежда три състава на престъплението. В конкретният случай се търси наказателна отговорност на лицата, които са улеснили това заживяване – чл.191 ал.3 от НК.

Родовият обект за защита от това престъпление са обществените отношения, които възникват по повод правилното физическо, психическо и нравствено развитие на младежите, чиято обща характеристика се свежда до това, че предвид ниската им възраст и липсата на социален и житейски опит те не могат да формират правно валидна воля за участие в определени обществени отношения. Бъдещата личност се формира преди всичко в семейната среда. Там младият човек следва да бъде обезпечен материално и да бъде възпитаван в духа на господстващия морал. Чрез криминализиране на посочените деяния държавата цели именно осигуряването на правилното нравствено възпитание и нормално полово развитие на подрастващите. Предвид обстоятелството, че съвместното съжителство обичайно включва и полово общуване, законът в съответствие е цитираните по-горе международни разпоредби, приема, че всяко улесняване за заживяване на съпругески начала с не навършили към този момент 14 годишна възраст деца без да са сключили граждански брак е обществено неприемливо и в противоречие на установените морални норми и ценности. Това е така, защото тези лица не са достатъчно зрели физически, психически и емоционално, за да могат да създадат свое семейство.

Освен, че с това престъпление пряко се засягат интересите на пострадалото подрастващо лице от женски пол, при неговото извършване е възможно да настъпят и други обществено неприемливи, макар и несъставомерни последици: обичайно пострадалата отпада от системата на образованието, което представлява пречка за социалната ѝ адаптация; в повечето случаи в резултат на тези съжителства се раждат деца, на които не може обективно да бъде осигурена нормална семейна среда, а и в някои от случаите тези деца остават на грижите на държавата.

Основния състав на това престъпление, е че пълнолетно лице, обикновено родителя е спомогнало, улеснило това противозаконно съжителство, се наказва. Това съжителство предполага трайни отношения между извършителя и пострадалата и обичайно се свързва с установяването на съвместен живот в едно домакинство, т.е. изпълнителното деяние би могло да бъде осъществено само чрез действие.

Това престъпление е продължено и на просто извършване, тъй като съставът на престъплението не предвижда други противоправни последици освен улеснение на съпругеското заживяване между мъжа и пострадалата.

При така изложените правни съображения, касаещи установените обстоятелства, подкрепени от събраните доказателства, се определи съответното наказание на подсъдимата.

Деянието е извършено с пряк умисъл – подсъдимият И е

съзнавал общественотоопасния му характер, допускател е и е искал настъпването на общественотоопасните последици.

Подсъдимият И следва да бъде признат за виновен в умишлено извършване на престъпление по [чл. 151, ал. 1 НК](#).

За наказанията:

За престъплението по [чл. 151, ал. 1 във вр. с чл.26, ал.1, вр. с чл.63, ал.1, т.3 НК](#), извършено от подсъдимия И.Г.И е предвидено наказание „Лишаване от свобода” за срок от две до шест години.

Съгласно чл. 373, ал. 2 от НПК, при постановяване на осъдителна присъда от съда при провеждане на съкратено съдебно следствие по чл.372, ал.4 във връзка с чл.371, т.2 от НПК, каквото бе проведеното по настоящото дело, наказанието се определя при условията на чл.58а от НК.

Според нормата на чл. 58а, ал. 1 НК, при постановяване на осъдителна присъда в случаите по чл. 373, ал. 2 НПК, съдът определя наказанието лишаване от свобода, като се ръководи от разпоредбите на Общата част, т.е. при условията на чл.54 НК и намалява така определеното наказание с една трета, а според разпоредбата на чл.58а, ал. 4 НК, в случаите, когато едновременно са налице условията на ал. 1 и условията на чл.55 НК, съдът прилага само чл. 55 НК, ако е по-благоприятен за децата

В случая, при индивидуализиране на наказанието на подсъдимия съдът отчете като смекчаващи отговорността обстоятелства направените самопризнания, изразеното разкаяние, тежкото социално положение, желанието да поеме отговорност за бъдещето на роденото дете.

Отегчаващи вината обстоятелства не се отчетоха. Изброените смекчаващи вината обстоятелства, съдът счете за многобройни, при което и най-лекото предвидено в закона наказание /две години лишаване от свобода/ би се явило несъразмерно тежко спрямо обществената опасност на деянията и на децата.

По изложените съображения, съдът наложи на подсъдимия И.Г.И за престъплението по [чл. 151, ал. 1 във вр. с чл.26, ал.1, вр. с чл.63, ал.1, т.3 НК](#), във вр. с чл. 58а, ал. 4, във вр. с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, наказание от ТРИ МЕСЕЦА „Лишаване от свобода” . Налице са предпоставките за отлагане на ефективното изпълнение на наказанието по реда чл.69, ал.1 вр. чл.66, ал.1 от НК, предвид чистото съдебно минало на подсъдимия. Освен това, наложеното наказание е с размери по-малко от три години. Преценката на съда е, че в този вид наказанието ще изпълни целите си спрямо подсъдимия. По изложените причини съдът отложи ефективното изтърпяване на наказанието за изпитателен срок от 1 /една/ година.

Така наложеното наказание, индивидуализирано съобразно личността на подсъдимия съдът намира, че е от вид и характер, да постигне целите на

наказанието, визирани в чл. 36 от НК – както по отношение на подсъдимия, когото да превъзпита към спазване занапред на законите и установения в страната правов ред, така и по отношение на останалите членове на обществото, като им въздействат възпитателно и предупредително.

За престъплението по чл. 191, ал. 3 от НК извършено от подсъдимата Г.И.М се предвижда наказание лишаване от свобода от две до пет години.

При индивидуализация на наложеното наказание, съдът се съобрази с обществената опасност на деянието и дееца, мотивите за извършване на престъплението, степента и формата на вината, както и всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства по смисъла на Закона.

Като смекчаващи вината обстоятелства, съдът взе предвид, самокритичността на дееца към извършеното деяние, чистото съдебно минало към момента на извършване на деянието за което е предадена на съд подсъдимата, тежкото материално положение за подсъдимите.

Предвид тези обстоятелства, съдът счита, че следва да наложи и на подсъдимата наказания при приложението на чл. 58а, ал. 4 от НК, във вр. с чл.55, ал.1, т.1 от НК при наличието само на смекчаващите вината обстоятелства в размер на три месеца „лишаване от свобода”.

Съдът счита, че и за подсъдимата и на основание чл. 66, ал. 1 от НК следва да бъде отложено от изтърпяване така наложеното наказание с изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

Съдът счита, че така определените и наложени на подсъдимите наказания ще постигнат целите на наказанието визирани в чл. 36, ал. 1 от НК, при строго съблюдаване на нормата на ал. 2 на чл. 36 от НК.

Причините за извършване на престъпното деяние се коренят в ниската правна култура на подсъдимата.

Разноски по водене на делото не са направени, поради което не се поставя и въпросът за тяхното възстановяване.

Водим от гореизложените мотиви съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: